

[Ulrich.]

med den Udtalelse, at man skal fastsætte Kornpriser efter Fedevarepriser, venter jeg, at den højtærede Minister fremsætter Ændringsforslag under Sagens videre Behandling. Forslag om at forhøje Priserne til mindst det, som vi har foreslaaet i vort Forslag.

Saa følte den højtærede Minister sig aabenbart særlig ilde berørt af den Kritik, jeg fremsatte angaaende Ministerens egenmægtige Optræden med Hensyn til Fastsettelsen af den Erstatning, man gav for Eksport af Byg: Ministeren kom jo her og vilde undskylde sig med, at man i Februar Maaned havde udbetalt 265 000 Kr., og det var meget farligt, for det var jo Eksportpræmie. Ja, nu maa den højtærede Minister undskylde mig, men det er jo da noget rent Snak at ville tale om Eksportpræmie, saa længe den Erstatning, man giver for Eksport af Sæd, ikke overstiger den Afgift, man afkræver for Import af Sæd; saa længe den højtærede Minister holder sig paa dette Grundlag, tror jeg, han holder sig paa den rigtige Side af Plankeværket. Men den Maade, hvorpaa man nu har ordnet det, har jo bevirket, at man for Eksportbyg her i Landet, for den bedste Maltbyg, der findes, kun kan byde Landmændene en Pris af 10 Øre, samtidig med at Prisen paa den Byg, man eventuelt indfører her til Landet, ligger betydeligt højere. Hvis dette ikke er det glade Vanvid, saa ved jeg ikke, hvad det glade Vanvid er, og saadan er de virkelige Forhold. Den højtærede Minister har ved denne sin Handlemaade bevirket, at de danske Landmænd, der har avlet 1ste Klasses Maltbyg, kun kan afsætte det til Udlandet til en Pris, som ligger betydeligt under den Pris, man her i Landet maa betale for daarlig, indført udenlandsk Byg.

Jeg vil bede den højtærede Minister tænke lidt nærmere over dette, saaledes at der kan komme en Ændring i disse Forhold. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister har forhandlet med Kornnævnet om disse forskellige Foranstaltninger, som han har foretaget, og jeg vil da gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om Kornnævnet har givet Tilslutning til disse Foranstaltninger. Eller er det ikke saaledes, som jeg nærmest tænker mig, at denne Bestemmelse om, at Ministeren skal raadføre sig med Kornnævnet, praktiseres saaledes, at den højtærede Minister sammenkalder Kornnævnet og hører dets Mening, men bryder sig Pokker om denne Mening og gaar hjem og gør lige det stik modsatte deraf. Jeg vægrer mig i hvert Fald ved at

tro, at noget af Kornnævnets Medlemmer skulde have givet Ministeren Tilslutning til denne Foranstaltning. Men jeg beder altsaa den højtærede Minister om at svare paa dette.

Den højtærede Minister har nu, som jeg forudsatte i min Tale forleden Dag, meddelt, at det var hans Mening, at den Pris for Majs og haard Hvede, som nu fastsættes i Forslaget her, skulde være gældende fra den 24. Februar. Selv om Ministeren mener, at man, naar man forelægger Forslag til saadanne Foranstaltninger i Rigsdagen, gaaende ud paa Forøgelse af Afgifter og Forøgelse af Beskyttelse, plejer at lade dem træde i Kraft samtidig med Lovens Forelæggelse, saa vil jeg dog gerne sige til den højtærede Minister, at i dette Tilfælde er det en ganske anden Sag. Ministeren kan ikke være uvidende om, at en Mængde Handelsfolk, der køber et større Parti af et eller andet, f. Eks. Majs — for at nævne denne Vare —, naar de faar dette Parti Majs hjem, har svaret en Afgift deraf, svarende til Afgiften i den nugældende Kornlov. Efter at de har faaet Partiet hjem, bliver det videresolgt, omend ikke leveret til en Pris, der er fastlagt paa Grundlag af den Afgift, der blev svaret ved Indførselen. Men nu kommer den højtærede Minister altsaa og siger, at nu skal Afgiften forhøjes med 1 Kr., og samtidig paalægger Ministeren samtlige handlende i dette Land at bære denne Kroner Merudgift, efter at de i Forvejen kun har faaet en ganske overordentlig ringe Avance paa den Majs, de har indført. Der maa selvfølgelig, naar der skal øves Retfærdighed paa dette Omraade, tages saadanne Hensyn, at man i alt Fald maa undtage den Majs fra den forhøjede Afgift, som de vedkommende kan dokumentere at have solgt paa det Tidspunkt, da Lovforslaget blev forelagt.

Den højtærede Minister siger, at Kornpuljen selvfølgelig maa forbeholdes de kornkøbende Landmænd, og derfor har den højtærede Minister skudt en Del Landmænd ud, som ikke var kornkøbende. Ja, hvor ved den højtærede Minister nu det fra, at de ikke var kornkøbende? Ved den højtærede Minister noget som helst om, at det ikke er kornkøbende Landmænd, som sidder med Landejendomme, som ligger oppe paa 10 000—15 000 Kr.s Jordværdi? Hvis den højtærede Landbrugsminister har den Opfattelse, kan jeg fortælle ham, at den er fejlagtig. Der er selvfølgelig mange af disse Landbrugere, som er kornkøbende.

Den højtærede Minister kan jo ikke være uvidende om, at i selve Loven er Tilskuddene